

Slo.ordi.

Gna dictū sit: in fine de vulnere ipsi⁹ diaboli d̄r q̄ p̄ceps fuit mūdī: et in illo se gloriabat d̄nari: ad quē sic fit apostropha. **O**lucifer p̄tritus es: destruxa ē niniue ciuitas tua speciosa ⁊ potēs: in q̄ etiā filio dei aduersabar: pastores qui nutritiebat populi no in salutē: sed vt eos denorares defecerunt. Turba populi q̄ te colebat: te ⁊ vzbē tuā dese res ad latibula montiū. i. apostolorū cofugit: et null⁹ ē tuox ducū q̄ turbā olim tuā ad se reuocet. Plaga tua toto orbe personuit. **O**m̄s insultat tibi tua suppliatioñ p̄i⁹ decepti. **Q**uia vel null⁹ vel rar⁹ ē quē tu aliquā nō de ceper. Ille in q̄ nō stat: sed trāsit mali cia diaboli. p̄t ei insultare et bonis operib⁹ q̄si direct⁹ manib⁹ sup eū con crepare. a **O**m̄s q̄ audierūt auditiōne tua: b̄tētes a te op̄issē audita morte supbi assyri⁹: et destructione potēt v̄z b̄t̄ admiratione inspirati nūc̄ cō primēt man⁹: v̄l ex gaudiō insultatēs tibi plaudent manibus. **A**bacuk

Nico.de lyra

a Contrito tua: sed omnibus mani festa. b Pessima ē plaga tua. q̄a nullus apponet remedium. iō subdit: c **O**m̄s q̄ audierūt auditiōne tua: id est malū venies sup te q̄d audierūt vbiq̄. d Cōp̄resserūt man⁹ sup te: id est mag⁹ studuerunt aggrauare q̄ aleniare. cū cā subdit: e **Q**uia sup quē nō trāsit malicia tua semp. q̄d nulli s̄ p̄pli q̄ nō fuerit a te afflicti ⁊ op̄issi: ppter q̄d gaudēt de tua op̄issione: in hoc etiā aplaudentes iusticie dei: q̄ est b̄ndic⁹ in secula seculorum. Amen.

Ca. III

Moraliter **r̄t** De ciui ta. sāgui. r̄t. Sicut dictū est de niniue de qua loq̄tur ad l̄ram p̄pheta significat h̄ierlm q̄ bene d̄r ciuitas sanguinū: eo q̄ effudit sanguinē xp̄i ⁊ discipulox eius. aī Universa mendacij. nam occidit xp̄m q̄ est ip̄a veritas. bī Vilaceratione plena: q̄sicut dicit Josephus libro de indeaco bello ante aduentū romanoz erat plena intestinis dissensio nibus. cī Nō recedet a te rapina. q̄z maiores rapiebat minoz bona. Et subdit pena p̄ romanos inficta cum d̄r: d Vix flagelli r̄t. in q̄ describitur multitudine ⁊ fortitudo exercit⁹ romani ⁊ multitudine iterfectioñ p̄li iudicii. iō subdit: t Nec est finis ca dauerū. t subdit cā cū d̄r: t Propter multitudinē fornicationū mere tricis. i. h̄ierlm que nō soli sp̄solum suum xp̄m negant sed etiam occidunt. t Speciose ⁊ grata. hoc d̄r q̄d illā ciuitatem suis gratijs ante decorau erat ⁊ ip̄a ip̄m in honorauit. iō subdit: t Habent maleficia. p̄tra sponsum suū christi. tm Que vendidit ges tes i fornicatioñ suis. dicit enī scđo Machab. iii. q̄ optimos epheboz in lupanarib⁹ posuerūt. t Et familias in maleficijs suis. q̄z sacerdotes docu erūt filios trāsgredi mandatūz dei de honore parētū ex cupiditate sua.

t̄ Ecce ego ad te dicit d̄nī. s. punienduz ppter dicta flagi cia. ōt Et reuelabo pudenda tua. nā post cedē indeorūz p̄ romanos remanebat corpa nuda. t Et regni ignominia tuā. q̄z vēdīt ⁊ duci fuerūt p̄ diuersa regna. t̄ Et erit ois q̄ viderit te resiliet a te. tanq̄ ab abominatione. christiani enī et saraceni. abominant eos sicut viles. s Quis mouebit su per te caput. cōpatiēdo tibi: q̄st di. pauci aut nulli. t̄ Nun qd melior es. i. fortior. t Alexandria. q. d. nō. iō subdit de foecitu

Prologus

fortitudine alexandrie. **r̄t** Que habitat ī fluminib⁹ r̄t. t̄ p̄ romanos fuit captiuita. iō subdit: d̄t Sed ⁊ ip̄a in transmigratiōe r̄t. q. d. multo min⁹ tu poteris resistere romanis. iō d̄r: t̄ Et tu ḡ inebriaberis. i. miserijs repleberis q̄ describūtur cū subdit: t̄ Et eris defecta r̄t. v̄lq̄ ad finē capl. q̄ eo r̄t misericordia significant miseria ini mī corum christi. In ea. iī. v̄bī dicte in postilla: Sepelietur p̄ncipes tui.

Stritio tua: p̄essima ē plaga tua.

a D̄es q̄ audierūt auditiōne tua: cōp̄resserūt manus sup te. **Q**uia a nullus tuo vulneri donabit lachrymas: quia nullus est super quem non fuerat tua malicia que non est manens sed trāsitoria.

sup quēm non trāsyt malicia tua semper.

Finit Haum propheta.

Incipit prolog⁹ sancti Hieronymi in Abacuk prophetam.

Q uatuor p̄phete ī duodecim p̄phaz volumie p̄tinēt: e q̄bus tres ī principio lemma: id est pond⁹ titulū h̄ist: naū abacuk et malachias. Porro zacharias in medio ⁊ circa finē duos huiuscmodi p̄t titulos: e q̄b⁹ vñ̄ ē: on⁹ verbi dñi ī terra adrach ⁊ dama sci requei ei⁹: alter in fine. s. on⁹ v̄bi dñi sup isrl. De naū orōnib⁹ tuis ī liber vñ̄ edit⁹ est. De zacharia et malachia si vita comes fuerit dissereſ. Nec abacuk habem⁹ in manib⁹: q̄ vel ex eo q̄ amabilis deo est vocal⁹ amplexatio: vel q̄ in certamē ⁊ luctā (t vt ita dīca) amplexū cū deo p̄gredif: amplexantis: id est luctantis sortit⁹ est nomen. Nullus enī tādiu audaci voce ausus ē dēū ad disceptatio nem iusticie puocare: ⁊ dicere ei⁹: Lur in reb⁹ hūanis ⁊ mūdi istius pompa tāta rex v̄sēf iniquitas: Vociferabor ad te vim patiēs: ⁊ nō saluabis: Quare oīdisti mihi iniqtatez ⁊ labore videre: La mcerata ē lex ⁊ nō puenit v̄lq̄ ad finem iudiciū: q̄z impi⁹ p̄ualet aduersus iustum: iō egredif iudiciuz p̄lū. Vides q̄ temeraria vox o sit: et quodāmō blasphemantis

impiorū. m Et laborem oppresorū. n Nō puenit v̄lq̄ ad finē iudiciū: quia finis iudiciū est iuste indicare. o Vis des q̄ temeraria vox sit. de ista temeritate excusat eūz Hiero. j. sicut tacru est. s. in diuisione ⁊ vere temeraria est q̄ntuz ad supſicem littere. v̄l subditur: p Et quodāmodo. i. supſicem littere. q Blasphemantis. i. vituperantis vel reprehendentis. Blasphemare tria significat que habent p̄ hunc verum; Blasphemō culpo vel detraho vel reprehendo.

Moraliter

Que habitat ī fluminib⁹ r̄t. t̄ p̄ romanos fuit captiuita. iō subdit: d̄t Sed ⁊ ip̄a in transmigratiōe r̄t. q. d. multo min⁹ tu poteris resistere romanis. iō d̄r: t̄ Et tu ḡ inebriaberis. i. miserijs repleberis q̄ describūtur cū subdit: t̄ Et eris defecta r̄t. v̄lq̄ ad finē capl. q̄ eo r̄t misericordia significant miseria ini mī corum christi. In ea. iī. v̄bī dicte in postilla: Sepelietur p̄ncipes tui.

Additio. Ubi s̄: Sepelle, r̄t p̄ncipes tui: in heb. b̄t: Sepulti sunt seu habitauerūt in sepulchris p̄ncipes tui: et ē sensus: q̄ p̄ncipes erāt nō solū dormiētēs: sed q̄li mortui sepulti q̄ nō p̄st se iuuare.

Incipit expositio prologi

in Abacuk p̄pheta p̄ frēm Britonē. f Tattuor p̄phete. In isto p̄ logo quedā tangunt q̄ re ferunt ad p̄pheta: i. q̄dāz p̄tinēt ad p̄pheta: i. p̄mo tangunt duo q̄ referunt ad p̄pheta. Primū est p̄uenientia q̄rundā alia p̄pheta: cū ista: q̄d notaē in principio. Scđom est p̄uenientia expeditiōnis differentia. q̄d notaē ibi: De Ma um r̄t. Postmodū tangunt ea q̄ p̄tinent ad p̄pheta: i. primo tangit nois p̄uenientia. ibi: Qui vel ex eo. scđo ex primis p̄uenientie causa. ibi: Null⁹ enī tam audaci voce r̄t. v̄bi q̄si inculpat de blasphemia. cū d̄r: Vide q̄ temera ria vox sit. Sed. j. versus finez. p̄logi excusat. tertio notaē q̄ sp̄s p̄pheticō loquītū cum p̄phetie intelligēta. ibi: Necō h̄ ania uertendū: v̄bi elidit falsam Montani doctrinā duplicitē. p̄ mo p̄ se eūz dicit: Intelligit q̄d vider. scđo apli auctoritate. ibi: Und ī apli r̄t. q̄to oīdīt p̄tra q̄s intēdit p̄phe tare. ibi: Illud q̄z dilece r̄t. q̄nto q̄ tpe fuit. ibi: Et vt scias quoq̄ eo r̄t. sexto q̄ intelligentia dictor⁹ ex causis est su menda dicēdi: excusat eū Hiero. dum dicēdi cās expōit. ibi: Interim fī lit teraz r̄t. Ultimo multiplicis oīdīt q̄ nullus debet turbari p̄tra dīm si non statim de tribulatiōe eruit. ibi: Et quō si egrot⁹ r̄t. His visis expositiōi līre in sistamus ⁊ p̄tāscētēs plana exponamus obscura. g Zacharias in me dio. ix. ⁊ circa finem. xii. h Ora tōnib⁹ tuis. loquītū ad Chromatium cōp̄m: ad cul⁹ instantiā cōmētāt⁹ est lī brū istū: t scut credo cōmētātario p̄ posuit p̄logū vñ̄. t̄ glo. iii. p̄ncipio libri. Cōment. Hiero. Osee Jobel ⁊ Amos Abdi. Jonā P̄āmachiō: sup Paūlī M̄. s̄: Gopohoniā ⁊ Ag geū Paule. Enī: v̄o: sup Abacuk Chromaticē r̄t. Eī in originali incipit sic. p̄logus: Tāmū chromati cōp̄rū doctissime. i. in codē prologo d̄r: Illud q̄z d̄r: Et semel a me violē ter exigis vt q̄z vñ̄ vñ̄oldā grad⁹ ⁊ sca las ad altiora. i. historiā tibi inter preter. t̄ Disceptationem iusticie. i. ad p̄tētio. v̄l disceptationē de iusticia neglecta. Quare oīdīsti mihi r̄t. videre. i. q̄re me rādiuvine re p̄misisti vt videre. l. Intētate.

k k 3 Aduersus

Nico.de lyra

a Aduersus figulū. Roma. ix. Nunqđ dicit figmētā et qui se finxit qđ me fecisti sic. Diere. xviiij. Sic ut lutuz in manu figuli: sic vos in manu mea dom⁹ isrl. b Necnō t̄ h̄ aniad uertendū. Hic ostēdīt q̄ sp̄ ppheticō loquī p̄ quē sibi dicto rū suorū intelligēt̄ reuelatur: hoc cōtra quersum dogma montani heretici q̄ dogmati canit̄ pphetas nō habere intelligentiā eorum que p̄dixerūt: sed more insipientium loqui. *Acl. xxvij.* Insanis paule: mūte littere ad insaniam cōuerterūt. Primo ergo ostēditur ppheta loqui spiri tu ppheticō: quod nota in visiōne ppheticā. cū dicitur: Necnon t̄ hoc r̄c. pphete visio est. qua. s. videbat pphete mysteria p̄ intellectū ad hoc a spiri tū insanco reuelante illuminatūz. Sed quia a vero montanus hereticus duplēciter errabat. Primo dicēdo q̄ pphete nō intelligebant que dicebant. Secundo q̄ quasi amantes verba sua ppherebant. Primū errore z elidit Hiero. dicens: Et aduersum montani dogma puersum intelligit quod videt. Secunduz elidit ibi: c Nec vt amens loquīt̄: nec more insipientiū fe minarū. l. phitonissarū. d Vatis nemēte: id est sine intellectu. e Sonum. verborū: quasi nō valens in lo quendo cohibere spiritū suum Pro uerb. xxv. f Sic ut vob̄ patēs t̄ abs̄ q̄ mūroū ambitu: ita vir qui nō pot̄ loquendo cohibere spiritū suū. g Itū dūplicem errorem elidit p̄ auctoritatē apostoli sumptam de. i. Corintb. xiij. Continua litterā sic: Non loquitur vt amens aut vt femina insiantis. f Unde. s. vt appare pphetas t̄ doctores nō ita loquīt̄. g Et. i. etiam. h Apostolus iubet. j. Corintb. xiij. i Ut si pphetantib⁹ alij: alij fuerit reuelatūr taceant qui prius loqueban tur. p̄ hoc q̄ dicit reuelatum fuerit: elidit primū errorem. s. q̄ pphete hō intelligenter que dicebant. Prophetis enī est rerū latentiū preteritarū vel p̄ sentium vel futurū diuina inspiratiōe māifestatio. Gcdm aūt. s. q̄ pphete loquerent̄ vt amētes cohibere spiritū nō valentes: p̄sequēter elidit arguens ex his verbis apostoli t̄ dices: k Ex quo intelligitur. p̄ hoc. s. q̄ in verbis apostoli qui loquebāt̄ facēt̄ t̄ alios loqui p̄mitunt. l Cū quis ex voluntate reticet. nō inuitus aut co actus. m At alij locū dat ad loquendū. intelligitur inquā hūtusmodi. n Posse t̄ loqui t̄ tacere cū ve lit. vii. l. Corintb. xiij. Spirit⁹ ppheta tarū. ppheta subiecti sūt. Glosa. Spiritus sanctus q̄nus est: sed pluraliter dicit ppter multos. pphetas q̄s re plēt: vel ppter plura dona eis subdi tens est. ppheticis: vt q̄n volunt loqui possint: t̄ nō cogit eos sicut phitonic⁹ clamare aliqua vel subtūcere. de habē te aūt spiritū phitonicum dicitur hic: o Qui aūt in extasi. i. inuitus loqui tur. supple coact⁹ clamare a phitonicō spiritū sp̄m agitante. p̄ Nec tace re nec loqui in sua potestate hz. Sed p̄tra. j. Regl. xxvij. d: Est mulier habens phitone in endo: t̄ tū t̄ loqui t̄ tacere poterat cū volebat. Nādeo q̄n phitonic⁹ sp̄s venit adiurat⁹: vt aliqd̄ reuelat̄ tū nō aufer potestatē loquēdi vel tacendi: sicut p̄t de muliere p̄dicta. *Sec⁹* est de obſessis ad insaniam deducris de q̄b⁹ loquī hic. Ratio aūt diversitatis est: q̄z adiurantib⁹ parcit vt sepluſ inuocet̄ quos aūt obſider q̄si potestatē sup̄ eos habens opprimit q̄n tuum p̄mitit. Extasis sicut ait Papias dī excessus mētis qui fit ex pa

Prologus

fit ex paurore mētis: t̄ accipit̄ hic in malo: sicut t̄ in q̄nto libro ecclēsticē historie vbi dī: *Vnum montanū quendā nomine q̄ nuper ad fidē xp̄tē venerat: subrogato asis p̄ consulo antīitate numia primar⁹ accessum strarijs spiritib⁹ in semetip̄ locum dedisse: ac repente in quodā mētis excessu effectū: t̄ velut sp̄ ritu acrū ploqui cepisse noua quedā t̄ diuersa ab his q̄ ex successione maio rū ecclēsticē trādita fuerat.* In bono autē dī extasim: cū mens nō a paurore ali enatur: sed inspiratiōe reuelatoriōis al sumitur. q Illud quo q̄s pphete intendit. Et ad euidentiā hui⁹ partis norandus q̄ sicut ppheta Naum vaticinū habu it ztra niniuen et assyrios q̄. x. tribus que vocant Israel vastauerūt et capti uauerūt: t̄ hoc in p̄solationē populi captiuati: ita abacuk habet vaticinū ztra nabuchodonosor et babylonez a q̄bus terra iūda vastata est: t̄ hierim et templū est subuersum: t̄ hoc in cōsō. t̄. Co. lationē populi vastati et captivati: sed duarū tribū. ppheta itaq̄ ztra nabuchodonosor et chaldeos sue baby lonios q̄ duas trib⁹ captiuauerat. dicit igl̄: Illud q̄z disce r̄c. r Ad al. *Ibid.* t̄. intenti. i. tendēti et ascēderāt ad sensum tropologicū. s Historiā tibi interpter. i. exponā q̄ntū ad sensū litterale. t Qui vastauerūt. r. tribus. itij. Regl. xvij. v A db⁹ in das et hierusalez r̄c. itij. Regl. xxij. et xv. r Et vt scias r̄c. Hic ostēditur quo tpe ppheta fuit. s. tpe captiuati. duarū tribū: quod ex historia Dan. xiij. pbatur: ybi narrat Abacuk ppheta missus fuisse cū cibo ad Danielēm in lacū leonū q̄ erat in babylonez angelo ēū deportat: qui vīt̄g danielē de his q̄ a nabuchodonosor captiuati erant fuit: vt p̄t i. principio Danielis. y Q̄z r̄c. nō legatur historia. s. de missione Abacuk ad danielēz: sed de Theodocionis editiōe trāslata est: n̄ dicit Hiero. Dan. xij. 6. 3 Igit̄ si ue q̄s recipit r̄c. q̄z quidā recipit̄ dī etiam historiā t̄ quidā nō ostēdit q̄ nibilomin⁹ vērū dixit siue recipiat si ue nō recipiat: t̄ q̄ vtrūq̄ dato habz suū ppositū. vñ dicit: Igit̄: q̄z quidā dictā historiā calsimant: a q̄busdā recipit̄. Igit̄. i. ppter h̄ volo ostende re q̄: a Siue q̄s recipit scripturas illā. de missione Abacuk: Dan. xiij. b Siue nō reci. vtrūq̄ p nobis est: qui dixim⁹. s. Abacuk pphetaſſe aduersus babylone et nabuchodonosor q̄ captiuauerat duas trib⁹. c Aut enī recipit. t̄ tunc planū ē. q̄z: d Et lam post factā rem. i. post captiuitatē duas tribū. e Liber Abacuk texit. p̄tra captiuatēs. s. p̄tra babylōnem et nabuchodonosor. f Aut si nō recipit. t̄ tunc scribit ppheticō spiri tu q̄ ventura cognouit. s. captiuatēs duas tribū p̄ babylonios: t̄ ipso babylonios postea deſtruendo: l. xxij. Ne q̄ predaris: nōne t̄ ipē p̄daberis. Q̄ aūt oīa ista p̄uidet̄ plane scribit̄ in historijs. vbi dicitur: Dor ro Abacuk fuit de tribū symeon. hic p̄reudit̄ captiuitatē hie rusalem venturā: t̄ anadiuertentibus chaldeis fugit in iude te: nam et erat iūcola in terra israel. descendantibus vero iude reliquijs in egyptum quasi peregrinabatur in terrā suā: t̄ scripsit in principio operis sui causas aduersus deum cur impius vastaret populu dei et sanctuarū eius: cur ipē elamarer et nō exaudiretur: sed in p̄solationē aperuit ei dominus calamitas circūstantium nationum futuras q̄ nabuchodonosor longe mātorez

Nico.de lyra

Blo. ordi.

Hacuk ampleras
à vel ex eo q̄ amar
bil sult dñi: vocat
ampleratio: vel q̄ i certa
mē cū deo: q̄ credit ampler
xant. i. literatis sortit vo
cabul. Null' el rā aduaci
voce dñi ausus ē ad disce
ptionē iusticie, puocare:
cur in reb' hūanis t mudi
stī pōpa tanta versat ini
q̄as. Hic in p̄ncipio volu
minis sui describit diabo
lū cū mēbris suis. i fineve
ro p̄nūciat aduentū: passi
onēs dñi saluatoris. **N**ā 5
q̄ alio q̄ de p̄t aduentū q̄
futur' erat intelligitur. h.
dicere. s. **A**frādī dñs ad
me t dixit mihi: Scribe vi
sa apte i burgo. i. tabula hu
rea. vt alleq̄e q̄ elegit ea:
q̄ adhuc vīsū differtur ad
t̄ps: t̄ oriet in fine t nō in
vacuū. **S**i tardauerit susti
ne eū: q̄r venies veniet t nō
morabit. **T**e passiō auti
cantico cui nisi dñ dicet:
az t timui. **A**die p̄siderauit
opa mar expauit. **Q**uid ei
b̄ est nisi p̄cognite noue ac
repētie salut' iessabilihoiz
admiratio? **I**n medio dñū
aiāliū co ḡscer'. **Q**uid ē: nī
si aut in medio duō p̄ testōz
aut duō p̄ laronū: aut i me
dio moyſi et helie cū illo in
mōte smocinātiū. **D**uz ap
propinquant āni co glōces in
adūtū t̄pis oñder. **N**ā 6
dīc cornua i manib' eius:
q̄d est nī trophēū cruce?
Socabulū saluatoris h. p
pheta. pp̄tē ponit dīces:
Ago at i dñō gaudebo t
eruabo in deo ielu meo:
q̄d ē nobis amicū t dulce
noīare t omib' p̄dicare.

Modus agēdi tal. **N**ri
mo oñdīc cui' sit hec. p̄phe
tia: deinde p̄pha ex p̄fona
pp̄tī impatiēt̄ q̄rit cōtra
dē: q̄ p̄mitit se opprī
ab eis q̄ sit iniquiores q̄
lpe. **A**no postea leq̄f r̄nsio
dñi dicent: non solū hanc
inītātē a chaldeis iudeis
inferris t oñb' natiōib' i
circhitu: t chaldeos tante
potētie tandē ruituros. Et
q̄r toñu videt p̄pheta dñi
no t̄ insto p̄cēre iudicio:
blādīedō r̄ndet toñu fieri
iuste. **I**nde q̄r iterū petit a
dño cur illud fiat: min' in
iustū premi a mag' iustō:
oñdit ei dñs inītātē nabu
cho. t alio xvi ip̄i' diaboli
nō eē p̄sumēdā donec eveni
at xps: t sic p̄pheta de ad
uetū dñi: oñdēs ex fide ei'
esse iusticia t salutē. **D**ēin
de sup̄pōit de destructione
chaldeoz. **D**einde p̄perat
generalr omib' idolar̄. **A**d vltimūz q̄r temerarie
locū fuerat h̄ dñm: rogar
ventā.

Prologus

prophetā scribit que ventura cognoscit.
Pinterim fm litterā causat aduersus dñū
pp̄heta: cur nabuchodonosor tēplū dei
vastet t iudā: cur hierlm quondam v̄rbs
dñi destruatur: quare clamet populus t
non audiatur: vociferetur ad dñm op
pressus: a chaldeis t nō salutē: quare etiā
ipse prophetā vel pp̄ls ex p̄fona cuius lo
quitur ad hoc vixerit: t hucusq̄ p̄ductus
sit: vt iniquitatē hostiū t suū viderit labo
rem: cur iniusticia preualeat aduersuz se?
Et hec dicit p̄ mentis angustia: nesciēs
aurum in igne conflat: tres pueros de
camino puriores exisse q̄ intrauerat. **S**z
t hoc generaliter accipere possim': q̄ ex
p̄fona humāe impatientē loquatur: vt
in querulaz v̄cem t plenā doloris erum
pat dicens: **Q**uare respicis contempto
res: t taces p̄culante impio iustiorē se?
Hec aut̄ loqui nesciēs iudicia dei iuesti
gablia t p̄fundū diuītiaz sapiētē t sci
entie eius: q̄ nō ita videat videlicz hō vt
de'. **H**omo tñ p̄sentia respicit: de' futura
t eterna cognoscit. **E**t quomō si egrotās
t estuans febrīb': aquā frigidā postulet:
t dicat ad medicuz. **C**lim patior: cruciō
v̄rō: exanior: v̄sc̄ quo medice clamabo:
t exaudies: **E**t respondeat ei sapientissi
mus t clementissimus medicus: scio quo
tempore debeam q̄d postulas dare. **N**on
misereor modo: q̄r misericordia ista cru
delitas est: t volūtas tua contra te petit.
Ita t de' noster sciens clemētē suę pon
dera atq̄ mensuras interdum non exau
dit clamantē: vt eū probet t magis eum
prouocet ad rogandū: t quasi igne exco
ctum iustiorē t puriorē faciat. **S**d intelli
gens apls fm id q̄d misericordia est cōse
cut' a dñō ait: **S**ed nō deficim'. **E**t be
nedicim' dñm in oī t̄pet. **E**t scit q̄ p̄se
uerauerit v̄sc̄ i finē hic saluus erit: t glo
riatur in labore t dolore. **E**t cū hieremia
dīcit: **T**ribulationē t miseriā inuocabo:
vt quomodo aliis iuocat deuz: sic san
ctus vir et bellator inuictus ad exercen
dū se t p̄bandū tribulationē t miseriā
inuenire desiderat. **F**init prologus.

Incipit argumentum.

Hacuk luctator fortis t rigi
dus stat sup̄ custodiā suā: et fi
git gradū sup̄ munitionēz: vt
christū in cruce cōtemplet et
dīcat: **O**peruit celos glā ei': t laudis ei'
plena est terra. **S**plendor ei': vt lux erit:
cornua in manib' ei'. **I**bi abscondita est
fortitudo eius. **F**init argumentū.

Nico. de lya

gemalores: t tandem ip̄m nabuchodo
nosor peritū: t ideo a murmure cōuer
sus est ad preces. **a** **I**nterim fm lit
teram r̄c. **A**via. s. codem prologo vide
batur. p̄pheta q̄t de blasphemia incul
pari. vbi dīcis: **A**ides q̄ temeraria vox
sit r̄c. hic subdis ip̄ius excusatio: et ran
gunf hic tria. **P**rimo enī ponunt verba
p̄pheticie quib' dīcis: turbari aduersus
dominū unde culpabil' videbat. **H**ec
tangit locutionis causa vel ratio vñ
de excusabilis iudicat. ibi: **E**t hec dīcit p̄
mentis vel p̄ mente angustia r̄c. **L**ertio
dīcis q̄ generaliter ex p̄fona humāe im
patientie loquebat. ibi: **E**st t̄ hoc gene
raliter accipe r̄c. **P**icit ergo: **I**nterim. i.
inter alia que dicunt in prologo isto.
b **C**ausa aduersus dñm prophetā: cur † Dñi. 3. v
nabuchodonosor. iii. Reg. xv.
c **H**esclens aurum, ergo nō fuit p̄phe
ta. **R**espondeo: ip̄se bene sciebat: sed hoc
dīcit in p̄fona populi. **d** **I**gne pro
bari: Eccl. ii. **I**gne pbatur aurum t
argēnū. homines vero receptibiles in ca
mino humiliationis: Job. xxviii. **A**uro
locus est in quo conflatur. **e** **A**t tres
pueros. Dñi. ij. **f** **I**nvestigabilitia.
Roma. ii. **W**altitudo r̄c. **g** **O**ne non
ita videt dñs. j. Reg. xvij. **W**ō inixa in
tuitum homis ago iudico. homo enim vi
det ea que parent: dñs autē intuēt eoz.
h **A**t quō si egrotans. **H**ic ostendit q̄
p̄pheta non debebat turbari aduersus
dñm si nō audiebat clamores oppressorū:
qua nō erant eraudendi. q̄d p̄io osten
dit q̄ similitudinem sumptam a prudenti
medico. sed hoc confirmat p̄ auctorita
tem. ibi: **D**ō intelligens littera satis pa
ret. **i** **S**ciens clementie sue pondera
fm q̄ ordinat in finem. **k** **A**tq̄ men
suras. fm q̄ modo debito ordinat.
l **S**com id q̄d misericordia secut' est. j.
Timot. i. **W** Ideo misericordia conse
tus sum vt in me primo oñderet christus
iclus omnem patientiam ad informatio
nem eorum qui credituri sunt illi in vitā
eternam. **m** **S**ed non deficitus. ij.
Corint. iii. **A**. n. **E**t benedicim' de
um om̄i tempore. ij. Corint. i. **A**. **B**ene
dictus deus r̄c. **P**sal. Benedic domi
num in omni tempore. **L**obie. iii. **O**nni
tempore benedic deum. **o** **Q**ui per. †. Tio. i.
seuerauerit. Matth. x. **P** Et glori
atur in labore et dolore. **h** Corint. xij. **t** Co. 4. 8
Libenter gloriabor in infirmitatib' me
is. **q** **E**t cum Hieremias dīcit. Hierem.
xx. vbi nos habemus: Jam olim loquor
vociferans: iniquitatem t vastitate cla
mito. dīcit flosa Hiero. que sic incipit:
Axx. quia amaro verbo modo ridebo p̄
uaricatio nem: t miseriā inuocabo.
r **E**t quomodo aliis. s. pusillanimis et
carnalis. **s** **I**nnocat deum. vt a pre
sentibus tribulationibus eī eruat t im
minentēs repellat. **t** **S**ic sanct' vir
bellator inuictus. sicut Hieremias t Iau
lus qui dicebat ad Rom. viii. **S**uis
nos separabit a charitate christi: tribula
tio an angustia r̄c. **v** **A**d exercēdu
se. quantum ad sustinentiam.
x **E**t probandum. quantum ad stan
tiam. **y** **T**ribulationem et miseriā
inuenire desiderat: Job. vi. **H**ec sit mihi
solatio vt astligens me dolore nō par
cat. **P**sal. Ego in flagella parat' sum r̄c.
Finit qualiscūq̄ expositio hui' pro
logi. **kk. 4** Postilla